

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/39.406 – węże do zastosowań morskich

(na podstawie artykułu 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji – Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21)

(2009/C 168/03)

Projekt decyzji w powyższej sprawie skłania do następujących uwag.

WSTĘP

Węże do zastosowań morskich wykorzystuje się do załadunku ropy i innych produktów naftowych z instalacji morskich na statki oraz ich wyładunku do instalacji morskich. W grudniu 2006 r. Komisja otrzymała wniosek o zwolnienie z grzywien od producenta węży do zastosowań morskich, a w maju 2007 r. przeprowadziła niezapowiedziane kontrole w pomieszczeniach kilku innych producentów oraz agencji doradczej, a także przeprowadziła przeszukanie prywatnego domu. Po przeprowadzonych kontrolach zaczęły spływać wnioski o złagodzenie kar. Na podstawie zebranych informacji Komisja doszła do wstępnego wniosku, że sześć grup przedsiębiorstw uczestniczyło w pojedynczym i ciągłym naruszeniu art. 81 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG w różnych okresach między 1 kwietnia 1986 r. i 2 maja 2007 r. poprzez (i) rozdzielanie między siebie klientów i przetargów; (ii) ustalanie cen, limitów ilościowych i warunków sprzedaży; oraz (iii) wymianę poufnych informacji na temat węży do zastosowań morskich.

Pismenne zgłoszenie zastrzeżeń i czas na udzielenie odpowiedzi

Dnia 29 kwietnia 2008 r. Komisja wystosowała pismenne zgłoszenie zastrzeżeń do następujących przedsiębiorstw: Bridgestone Industrial Ltd i jego końcowej spółki dominującej Bridgestone Corporation („Bridgestone”); Yokohama Rubber Company Ltd („Yokohama”); Dunlop Oil and Marine Ltd („DOM”) i jego spółek dominujących ContiTech AG („ContiTech”) i Continental AG („Continental”); Trelleborg Industrie SAS i jego spółki dominującej Trelleborg AB („Trelleborg”); Parker ITR Sri („Parker ITR”) i jego spółki dominującej Parker Hannifin Corporation („Parker Hannifin”) oraz do Manuli Rubber Industries SpA („Manuli”).

Adresatom pismennego zgłoszenia zastrzeżeń wyznaczono pierwotnie sześciotygodniowy termin na udzielenie odpowiedzi, biegnący od następnego dnia po otrzymaniu przez nich informacji o możliwości odbioru płyty DVD. Po otrzymaniu uzasadnionych wniosków przedłużyłam termin o dwa tygodnie przedsiębiorstwom Bridgestone, Parker i Manuli oraz o osiem dni przedsiębiorstwu DOM.

Dostęp do akt

Stronom umożliwiono dostęp do akt za pomocą płyty DVD, którą otrzymały między 30 kwietnia i 5 maja 2008 r. Natomiast dostęp do oświadczenia ustnego złożonego przez podmiot wnioskujący o zwolnienie z grzywien oraz przez podmioty wnioskujące o złagodzenie kar umożliwiono w siedzibie Komisji.

W dniu 18 czerwca 2008 r. przedsiębiorstwo Bridgestone skierowało do mnie pismo związane z pewnymi dokumentami, o których była mowa w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. Mianowicie pismenne zgłoszenie zastrzeżeń nawiązywało do dwóch dyskietek odnalezionych w pomieszczeniach agencji doradczej, zawierających „kilkadziesiąt przekazów informacji” (faksów) między członkami kartelu, dotyczących rozdzielania przetargów. W aktach sprawy znalazła się natomiast jedynie kopia wyświetlonej na ekranie listy przekazów i kilka przykładowych faksów z tej listy. Zdaniem przedsiębiorstwa Bridgestone naruszyło to jego prawa do obrony. Po zbadaniu akt doszłam do wniosku, że wspomnianej kopii listy wyświetlonej na ekranie nie można było wykorzystać jako „materiału dowodowego o charakterze ogólnym” przeciwko stronom, ponieważ poszczególne fakсы z listy nie zostały (z pewnymi wyjątkami) udostępnione stronom i nie dano stronom możliwości ustosunkowania się do każdego nich. W projekcie decyzji Komisja opiera się tylko na tych faksach zamieszczonych w aktach sprawy, które udostępniono stronom.

Nie skierowano do mnie żadnych innych zastrzeżeń dotyczących kwestii dostępu do akt.

Złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym

Spotkanie wyjaśniające odbyło się w dniu 23 lipca 2008 r. i uczestniczyli w nim przedstawiciele przedsiębiorstw Yokohama, Manuli, Bridgestone, Parker i Trelleborg. Przedsiębiorstwo DOM i jego spółki dominujące nie skorzystały z przysługującego im prawa do złożenia ustnych wyjaśnień.

PROJEKT DECYZJI

W projekcie decyzji Komisja uznała, że chociaż kartel przeszedł okres ograniczonej działalności między 13 maja 1997 r. a 11 czerwca 1999 r. (między 13 maja 1997 r. a 21 czerwca 1999 r. w przypadku przedsiębiorstwa Trelleborg oraz między 13 maja 1997 r. a 9 maja 2000 r. w przypadku przedsiębiorstwa Manuli), istniała oczywista ciągłość jego funkcjonowania przed tymi datami i po nich, i w związku z tym naruszenie konkurencji należy uznać za pojedyncze i ciągłe. Komisja stwierdziła odpowiedzialność adresatów decyzji w okresie ograniczonej działalności kartelu, ale okresu tego nie wzięła pod uwagę na potrzeby obliczenia grzywien.

Komisja uznała także, w przeciwieństwie do ustaleń poczynionych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, że odpowiedzialność przedsiębiorstwa Manuli za uczestnictwo w kartelu przed 3 września 1996 r. mogła ulec przedawnieniu. Komisja w ramach przysługującej jej swobody decyzyjnej postanowiła nie nakładać na przedsiębiorstwo Manuli grzywny za okres do dnia 1 sierpnia 1992 r. Ponadto Komisja stwierdziła, że teorii następstwa gospodarczego nie można zastosować wobec przedsiębiorstwa DOM i że z tego powodu przedsiębiorstwo to można pociągnąć do odpowiedzialności jedynie za okres od daty, w której nabyło aktywa związane z działalnością w sektorze węży do zastosowań morskich.

Uważam, że projekt decyzji obejmuje jedynie zastrzeżenia, w odniesieniu do których stronom zapewniono możliwość przedstawienia swoich stanowisk.

WNIOSEK

Stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo wszystkich stron do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Sporządzono o Brukseli dnia 22 stycznia 2009 r.

Karen WILLIAMS
